

Dosarul nr. 2ra-486/19

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) A. Arhip
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton, V. Cotorobai, A. Panov

ÎNCHEIERE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii "Valentin Ignatenco",

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Beiu Victoria împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii "Valentin Ignatenco" cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, anularea ordinelor, obligarea acordării accesului la locul de muncă, obligarea calculării și achitării salariului și sporului la salariu, repararea prejudiciului moral și cererea reconvențională depusă de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii "Valentin Ignatenco" împotriva Victoriei Beiu cu privire la constatarea nulității actelor juridice,

împotriva deciziei din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii "Valentin Ignatenco" și s-a menținut hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 09 septembrie 2016, Beiu Victoria a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii "Valentin Ignatenco" cu privire la constatarea încălcării dreptului la muncă, anularea ordinelor, obligarea acordării accesului la locul de muncă, obligarea calculării și achitării salariului și sporului la salariu, repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamanta Beiu Victoria a indicat că prin ordinul nr. 106 din 05 septembrie 2016, s-a intentat ancheta de serviciu în privința sa, în calitate de șef al farmaciei din cadrul Instituției Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii "Valentin Ignatenco".

A specificat reclamanta că în rezultatul efectuării anchetei de serviciu, s-a suspendat contractul individual de muncă cu pârâtul până la data de 20 septembrie 2016, cu suspendarea prestării muncii și a plății drepturilor salariale.

A relatat că ordinul nr. 106 din 05 septembrie 2016, i-a fost adus la cunoștință la 06 septembrie 2016.

A invocat că ordinul nr. 106 din 05 septembrie 2016 este o tentativă de a o intimida, prin inițierea unor anchete de serviciu ilegale, în condițiile în care s-a aflat în concediu de îngrijire a copilului.

A precizat reclamanta că prin ordinul nr. 158 din 01 septembrie 2016, i s-a permis reluarea activității după concediul de îngrijire a copilului, începând cu 01 septembrie 2016, în funcția de șef al farmaciei. Însă, acest ordin a fost unul formal, deoarece nu a fost admisă la muncă și nu s-a efectuat primirea-predarea bunurilor și medicamentelor etc.

A menționat că, revenind la locul de muncă la 01 septembrie 2016, angajatorul nu i-a oferit posibilitatea de a munci.

A specificat de asemenea că, suspendarea contractului de muncă este neîntemeiată, or, în ordinul respectiv, nu se reflectă nici o motivare privind necesitatea suspendării, fapt ce constituie o îngrădire ilegală și nejustificată a dreptului fundamental la muncă.

A specificat că circumstanțele indicate supra, i-au cauzat suferințe de ordin psihic, frustrare psihologică, stare de stres în familie. Mai mult, salariul din activitatea pe care o desfășoară în cadrul Instituției Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii "Valentin Ignatenco", constituie sursa de venit de bază a familiei.

A indicat reclamanta, conform Anexei nr. 1 la Regulamentul privind salarizarea angajaților din instituțiile medico-sanitare publice încadrate în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 837 din 06 iulie 2016, salariul de funcție al șefului de farmacie este de 4300 lei, iar conform notei explicative la Regulamentul sus indicat, la salariile de funcție lunare a lucrătorilor cu funcție de conducere, există o majorare de salariu, de la 10 la 50 la sută, în dependență de volumul de lucru. Respectiv, până la concediul de îngrijire a copilului, începând cu 25 mai 2013, sporul la salariul de funcție pentru funcția de conducere, ca șef de farmacie, era de 30%.

La 11 octombrie 2016, reclamanta a depus cerere de completare a cererii de chemare în judecată (f.d. 41-43 Vol. I), prin care a relatat că prin ordinul nr. 116 din 20 septembrie 2016, cu privire la modificarea ordinului nr. 106 din 05 septembrie 2016, s-a modificat data limită a perioadei de derulare a anchetei de serviciu, până la data de 05 octombrie 2016, iar termenul de suspendare a contractului individual de muncă, a fost modificat până la data de 05 octombrie 2016.

La fel, reclamanta a invocat că la 06 octombrie 2016 a avut loc ședința Comisiei disciplinare, la care a fost invitată să ofere explicații în legătură cu plângerea depusă de Bărghieru Anatol, iar Comisia disciplinară a comunicat că, reclamanta nu a avut dreptul să fotografieze careva lucruri din farmacie și demersul depus de Bărghieru Anatol și nici nu a avut dreptul să intre în incinta farmaciei, să înregistreze convorbirile și audierea reclamantei de către Comisia disciplinară.

A specificat că Comisia disciplinară a ignorat solicitarea de a invita colaboratorii Instituției Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii "Valentin Ignatenco" pentru elucidarea circumstanțelor de fapt invocate în demers.

Respectiv, în rezultatul anchetei de serviciu, la 06 octombrie 2016 a fost emis ordinul nr. 125 cu privire la sancțiunea disciplinară, sub formă de muștrare, care i-a fost adus la cunoștință la data de 10 octombrie 2016, însă i s-a refuzat eliberarea procesului-verbal al Comisiei disciplinare și hotărârea acesteia.

A precizat reclamanta că în ordinul nr.125 din data de 06 octombrie 2016, nu sunt indicate temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii, fiind menționate doar niște fraze generale, precum că, reclamanta a vizitat toate încăperile farmaciei și a încăperilor, în care se păstrează preparatele stupefiante, psihotrope, toxice, etc. și a filmat cu telefonul mobil, fără să înștiințeze administrația.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamanta și-a concretizat pretențiile și a solicitat constatarea încălcării dreptului la muncă; anularea ordinului nr. 106 din 05 septembrie 2016 cu privire la efectuarea anchetei de serviciu; anularea ordinului nr. 116 din 20 septembrie 2016 cu privire la modificarea ordinului nr. 106 din 05 septembrie 2016; anularea ordinului nr. 125 din 06 octombrie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare; obligarea pârâtului să calculeze și să achite salariul de 4300 lei și sporul la salariu în mărime de 30% pentru absența forțată de la muncă, începând cu data de 01 septembrie 2016; încasarea sumei de 35 000 lei cu titlu de prejudiciu moral; încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 30 martie 2017, Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii "Valentin Ignatenco" a depus acțiune reconvențională împotriva Victoriei Beiu cu privire la anularea ordinelor, anulare a contractului de muncă și acordului suplimentar la contractul de muncă.

În motivarea acțiunii reconvenționale Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii "Valentin Ignatenco" a indicat că prin ordinul nr. 184 din 20 noiembrie 2008, Beiu Victoria a fost angajată în calitate de farmacist, pe o durată nedeterminată, începând cu data de 21 noiembrie 2008.

Ulterior, în temeiul ordinelor nr.129 din 28 noiembrie 2008 și nr. 188 din 28 noiembrie 2008, Beiu Victoria a fost transferată în funcția de șef al farmaciei.

Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii "Valentin Ignatenco" a invocat nulitatea ordinelor nr.184 din 20 noiembrie 2008; nr.129 din data de 28 noiembrie 2008, nr.188 din 28 noiembrie 2008, nulitatea contractului individual de muncă nr.148/08 din 20 noiembrie 2008 și acordului suplimentar nr.148/08-150 din 28 noiembrie 2008.

De asemenea, Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii "Valentin Ignatenco" a menționat că la angajarea în funcția de farmacist, și ulterior în funcția de șef al farmaciei, Beiu Victoria a prezentat pentru confirmarea studiilor farmaceutice, diploma de licență, care atestă absolvirea Universității Libere Internaționale din Moldova și deținerea titlului de licențiat în tehnologia produselor cosmetice și medicinale, profilul Tehnologia chimică, specialitatea Tehnologia produselor cosmetice și medicale, codul specialității 0352. Însă, pentru a deține și profesia funcția de farmacist, șef al farmaciei unei instituții medico-sanitare publice, este obligatoriu titlul de licențiat în specialitatea farmacie, codul specialității 1751.

Ulterior, la data de 11 iunie 2011, Beiu Victoria a obținut în cadrul Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu”, calificarea de farmacist, profilul Farmacie, specialitatea Farmacie, fapt confirmat prin diploma de studii superioare eliberată la 23 iunie 2011.

A precizat că studiile au durat 3 ani, fără a se finaliza cu obținerea titlului de licențiat în farmacie, fără a efectua studiile postuniversitare de rezidențiat și fără a deține până în prezent o categorie de calificare, minim categoria II de calificare, condiții imperative stabilite de legiuitor pentru a deține funcția de farmacist diriginte, adică șef de farmacie.

Prin scrisoarea din 19 septembrie 2016, Direcția management personal medical a Ministerului Sănătății, Beiu Victoria a fost informată despre faptul că pentru a putea exercita profesia de farmacist, e necesar să dispună de diplomă de licență în specialitatea și profilul respectiv, condiție pe care nu o întrunește.

Ulterior, prin scrisoarea din 09 ianuarie 2017, Ministerul Sănătății a expediat în adresa Instituției Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” răspunsul Comisiei de atestare a farmaciștilor din 21 decembrie 2016, prin care Comisia de atestare a farmaciștilor, luând în considerație cadrul legislativ în domeniu, în vigoare în perioada în care a absolvit facultatea și a fost angajată în calitate de farmacist Beiu Victoria, a constatat că pentru exercitarea funcției de farmacist-diriginte al farmaciei, Beiu Victoria trebuie să dispună de diplomă de licență în specialitatea și profilul farmacie și să dețină cel puțin categoria a doua de calificare de farmacist.

Prin urmare, Comisia de atestare a stabilit că Beiu Victoria nu deține calificarea și studiile corespunzătoare pentru a exercita o asemenea funcție de maximă responsabilitate, adică funcția de șef al farmaciei într-o instituție medico-sanitară publică pentru copii. Or, conform Nomenclatorului specialităților pentru pregătirea cadrelor în instituțiile de învățământ superior și mediu de specialitate, aprobat prin Legea nr. 1070 din data de 22 iunie 2000, specialitatea 0352, Tehnologia produselor cosmetice și medicinale nu este identică cu specialitate 1751, Farmacie.

Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” a solicitat anularea ordinului nr. 129 din 28 noiembrie 2008, anularea ordinului nr.184 din 20 noiembrie 2008, anularea ordinului nr.188 din 28 noiembrie 2008, anularea contractului individual de muncă din 20 noiembrie 2008 și acordului suplimentar din 28 noiembrie 2008.

Prin hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Beiu Victoria.

S-a anulat ordinul Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” nr. 125 din 06 octombrie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare Victoriei Beiu.

S-a încasat de la Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” în beneficiul Victoriei Beiu salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 06 septembrie 2016 - 06 octombrie 2016.

S-a încasat de la Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” în beneficiul Victoriei Beiu suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 5000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, acțiunea depusă de Beiu Victoria s-a respins.

S-a respins cererea reconvențională depusă de Instituția Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco”.

Prin încheierea din 13 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea depusă de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” cu privire la explicarea dispozitivului hotărârii din 17 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Instituția Medico-Sanitară Publică, Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” și s-a menținut hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 11 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco”, s-a casat decizia din 19 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” și s-a menținut hotărârea din 17 iulie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că ordinul nr. 125 din 06 octombrie 2016 cuprinde temeierile de fapt ale aplicării sancțiunii disciplinare, însă nu reliefează temeierile de drept și legătura de cauzalitate dintre acestea, care au impus sancționarea salariatului. Or, angajatorul nu a reținut nici o normă concretă care să încadreze faptele Victoriei Beiu în vederea aplicării sancțiunii disciplinare, drept urmare prima instanță întemeiat a dispus anularea ordinului respectiv.

De asemenea, instanța de apel a reținut temeinicia concluziilor primei instanțe referitor la faptul că Beiu Victoria în perioada 06 septembrie 2016 – 06 octombrie 2016 a fost privată de dreptul de a munci, urmând să-i fie achitat salariul pentru această perioadă de către angajator, precum și sporul la salariu în mărime de 30%, începând cu data de 01 septembrie 2016.

Concomitent, instanța de apel a statuat că argumentele Instituției Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” invocate în cererea reconvențională sunt lipsite de suport juridic, fiind examinate sub toate aspectele de prima instanță.

La 14 ianuarie 2019, Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată depusă de Beiu Victoria să fie respinsă cu admiterea cererii reconvenționale.

Recurentul Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii „Valentin Ignatenco”, în motivarea recursului a menționat că instanțele judecătorești nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Recurentul în motivarea recursului, a invocat că instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că în ordinul privind aplicarea sancțiunii disciplinare nr. 125 din 06 octombrie 2016, au fost indicate ca temeiuri de drept și contractul individual de muncă și contractul colectiv de muncă, care prevăd că angajatorul este în drept de a aplica sancțiunile disciplinare față de salariați numai în modul stabilit de legislația în vigoare; iar salariatul este obligat să respecte regulamentul intern al unității, disciplina muncii, iar angajatorul are dreptul să tragă salariatul la răspundere disciplinară și materială în modul stabilit de Codul muncii și alte acte normative.

A menționat recurentul că la emiterea ordinului de aplicare a sancțiunii disciplinare, angajatorul a ținut cont atât de temeiurile de fapt, cât și cele de drept, reglementate de art. 210 alin. (1) din Codul muncii.

De asemenea recurentul a precizat că instanța de apel nu a stabilit cu certitudine dacă la momentul comiterii presupusei abateri disciplinare de către Beiu Victoria, în obligațiile de serviciu ale șefului farmaciei era inclusă obligația de a efectua controlul medicamentelor, ce sunt prezente în farmacie și de a filma în incinta instituției, în special în secția "Farmacie", care are un regim special și deține date confidențiale. Or, la materialele cauzei lipsește fișa de post a șefului farmaciei sau Regulamentul de ordine internă.

La fel, recurentul a invocat că instanța de apel a omis să stabilească care a fost salariul Victoriei Beiu, începând cu 01 septembrie 2016 până la data pronunțării hotărârii judecătorești, deoarece la materialele dosarului nu a fost anexat certificatul cu privire la salariu.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 04 octombrie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 14 ianuarie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii ”Valentin Ignatenco”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Instituția Medico-Sanitară Publică Spitalul Clinic Municipal pentru Copii ”Valentin Ignatenco”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari